

**Beswaarskrif (art.. 31, 33 en 46 KO)
teen besluite deur afgevaardigdes van die
GKe in Suid-Afrika
in die algemene sinode in 2009 en
in die buitengewone algemene sinode in 2016.**

SAMEVATTING

Die beswaarskrif word ingedien teen besluite in die algemene sinode in 2009 en in die buitengewone algemene sinode in 2016.

Die beswaarskrif word ingedien omdat die gesag van Christus in die regering van die gereformeerde kerke bedreig word deur kerklike besluite wat sonder Skrif-, Belydenis- en Kerkorde- (SBK-) begroning geneem is en op die kerke afgedwing word.

VERTREK PUNTE.

Die gereformeerde kerke in Suid-Afrika het die presbiteriale wyse van kerkregering aanvaar, omdat dit die mees Skrifgetroue wyse van kerkregering is. Enkele grondbeginsels van die presbiteriale kerkregering (presbiters/ouderlinge) en van hierdie beswaarskrif is die volgende:

- Solo Christo - Christus is die enigste Hoof en Koning van sy kerk. Hy alleen regeer sy kerk. Christus dra nie sy gesag in die regering van sy kerk oor aan ampsdraers of aan kerklike vergaderings nie. Christus gebruik presbiters om sy gesag te bedien in die regering van sy kerk.
- Sola Scriptura - Christus regeer sy kerk alleen deur sy Woord en Gees. Christus laat sy gesag in die regering van sy kerk bedien deur presbiters wat besluite oor kerklike sake onder leiding van die Heilige Gees in gehoorsaamheid aan sy Woord neem.

Kerklike besluite wat die gesag van Christus bedien omdat hulle Skrif-gegrond is, is vas en bindend en sal gewillig en blymoedig deur sy kerk gehoorsaam word. Kerklike besluite sonder grondige motivering uit die SBK kom neer op menslike versinsels en wette (NGB art. 32) wat mense invoer om God te dien en gewetens te bind. Christus (solo Christo) en die Skrif (sola Scriptura) alleen bepaal die gesag van kerklike besluite (Spoelstra 1989:143, 3).

Verskeie beswaarskrifte is deur kerke teen die 2009-besluit (Acta 2009:667, 4) ingedien. Oor die beswaarskrifte is besluite geneem deur die buitengewone algemene sinode in 2016 (Acta 2016:50-61, 21.3; 62-70, 21.4; 71-83, 21.5; 96-100, 21.8; 101-127, 21.2; 128-133, 21.3). Met die 2016-besluite is die 2009-besluit verdedig en besware teen laasgenoemde afgewys. Nie een van die beswaarskrifte maak beswaar - soos hierdie beswaarskrif - dat die 2009-besluit sonder die gesag van SBK geneem is en met valse gesag op die kerke afgedwing word nie. DIE 2009 BESLUIT lui soos volg:

“4. Aanbevelings

4.1 Die Sinode spreek sy opregte dank uit teenoor die Kommissie vir die deeglike

werk watgedoenis om'nduidelikeRapportvir die Sinodevoorteberei.

4.2 Die Sinode stem aan die hand van die volgende veranderde bewoording van pt 10.15 en 12.10.2 van die Rapport:

Die sinode het in die lig van die behandeling van die Rapport tot die oortuiging gekom

- *dat vroue in die besondere dienste van predikante en ouderling mag dien*

- *dat vroue nie in die besondere dienste van predikante en ouderling mag diennie.*

E

OF

4.3 Die Sinode wys, ongeag die besluit wat geneem word, 'n ad hoc-kommissie aan om die Sinode te adviseer oor pt. 11 van Kommissierapport en ander sake wat uit die besluit sou voortvloei. Na ons oordeel moet die vinnige kommunikasie met die gemeentes deur 'n skrywe oor die besluit met die oog op bekendmaking daarvan eerskomende Sondag 5 Julie beskikbaar wees.

Besluit: Pte. 4.1 tot 4.3 word goedgekeur.

Besluit: *Die vergadering besluit volgens die goedgekeurde aanbeveling, pt. 4.2, dat vroue nie in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien nie."*

Opmerkings : 2009-besluit Die afgevaardigdes in die algemene sinode in 2009 neem 2 (twee) besluite in die lig van die rapport van 'n advieskommissie.

Die eerste besluit keur die aanbevelings van die advieskommissie in 4.1 tot 4.3 goed. Hierdeur word die aanbeveling (Acta 2009:667, 4.2) aanvaar dat daar gekies word tussen 2 (twee) opsies - JA of NEE dat vroue in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien. Geen SBK motivering word egter gegee vir die aanbeveling deur die advieskommissie vir 'n keuse tussen die JA- of NEE-opsie nie (Acta 2009:667, 4.2).

Met die tweede besluit kies die afgevaardigdes in die 2009 Algemene Sinode vir die NEE-opsie - dat vroue nie in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien nie. Geen motivering en geen SKRIF-motivering is vir die 2009-besluit, waarmee die NEE-opsie gekies is, gegee nie.

BESLUIE : 2016

Beswaar word hierin gemaak teen die volgende besluite deur afgevaardigdes in die buitengewone algemene sinode in 2016:

1.1.1. "Besluit oor die beswaarskrif van die gereformeerde kerk **Bloemfontein-Suid** (Acta 2016:59, 2.11):

2.11 Aanbeveling

Beswaargrond 3 slaag nie.

Besluit: Goedgekeur

1.1.2. Besluite oor die beswaarskrif van die gereformeerde kerk **Klerksdorp** (Acta 2016:69, 4.2.2.1; 70, 4.3.2.1, 4.4.2.1 en 4.6):

4.2.2.1 Beswaargrond 1 slaag nie

Besluit: Goedgekeur.

4.3.2.1 Beswaargrond 2 slaag nie

Besluit: Goedgekeur.

4.2.2.1 Beswaargrond 3 slaag nie

Besluit: Goedgekeur.

1.1.3. Besluite oor die beswaarskrif van die gereformeerde kerk **Krugersdorp** (Acta 2016:81, 4.1.2 en 4.2.2):

4.1.2 Aanbeveling

4.1.2.1 Beswaargrond 1 slaag nie

Besluit: Goedgekeur

4.2.2 Aanbeveling

4.2.2.1 Wat hierdie motiveringspunt betref slaag beswaargrond 4 nie

Besluit: Goedgekeur”

OPMERKINGS : 2016-BESLUIE

Die 2016-besluite verdedig die 2009-besluit. Met die besluite word besware teen die 2009-besluit afgewys.

In die rapport aan die 2009-sinode word verskillende teenoorgestelde geloofwaardige en houdbare eksegeese van verskillende Skrifgedeeltes ter tafel gebring (Acta 2009:611-664, 10). Hiervan word bloot KENNIS GENEEM deur die afgevaardigdes in die algemene sinode in 2009 (Acta 2009:665, 12.10.1).

KENNIS NEEM beteken dat die afgevaardigdes in die algemene sinode in 2009, die voorgestelde standpunte in die rapport - en daarmee die Skrif-getuienis ter tafel - NIE vir hulle rekening neem NIE. Die feit word bevestig deur die aanbevelings van die kerkregtelike kommissie aan die afgevaardigdes van die gereformeerde kerke in Suid-Afrika in die buitengewone algemene sinode in 2016: “*’n Vergadering het, byvoorbeeld, die prerogatief om bloot kennis te neem van ’n voorstel wat hy nie vir sy eie rekening wil neem nie.*” Die feit word 4 (vier) keer herhaal

Die 2009-besluit (KENNIS GENEEM) beteken nie dat al die Skrif-getuienis wat die NEE-opsie ondersteun aanvaar en dat al die Skrif-getuienis wat die JA-opsie ondersteun verwerp is nie. Oor al die Skrif-getuienis vir beide die JA- en NEE-opsies is reeds besluit: KENNIS GENEEM (Acta 2009:665, 12.10.1). Die betrokke besluit - kennis geneem - kan soos onderling ooreengekom volgens KO, alleen verander word in die lig van art.. 31 en 46 KO.

Omdat daar in 2009 slegs kennis geneem is van die verskillende teenoorgestelde geloofwaardige en houdbare eksegeese van verskillende Skrifgedeeltes in die rapport, gee dit nie en kan dit nie Skrifmotivering vir die 2009-besluit gee nie. Daarom is die ‘kommissie : kerkregtelik’ se bevindings en aanbevelings by die buitengewone algemene sinode 2016 in die verband nie waar nie en kom dit neer op vals-informasie.

Die verandering (soos aanbeveel deur ‘n advieskommissie) van ‘in gehoorsaamheid aan die Skrif’ na ‘in die lig van behandeling van die Rapport’ is nie slegs woordspeling of ‘n valse onderskeid soos by die buitengewone algemene sinode 2016 beweer is nie. Die 2009-besluit kon nie in gehoorsaamheid aan die Skrif geneem word nie. Om ’n keuse te maak tussen twee verskillende teenoorgestelde opsies wat op geloofwaardige en houdbare eksegeese berus sou beteken dat daar

genoegsame Skrif-getuienis is om vir een van die twee opsies te kies. Sodanige Skrif-getuienis bestaan nie en is nie in 2009 voorgelê vir oorweging in die besluitneming nie. Die 2009-besluit is nie in gehoorsaamheid aan die Skrif of op grond van Skrifgegewens in die rapport geneem nie. Daarom het die 2016-besluite, die kerke se beswaar dat daar nie Skrifmotivering vir die 2009-besluit is nie, verkeerdelik afgewys:

GODSOPENBARING

Die besluit in die algemene sinode in 2009 (Acta 2009:667, 4) is in stryd met God se openbaring in sy Woord en in sy skepping.

Geen direkte teks uit die Skrif skryf voor dat vroue in die besondere dienste mag dien of nie mag dien nie (Acta 1997:557, 2.2.3; Acta 2003:600, 5.1.1). Daarom moet daar in die verband deeglik rekening gehou word met die breë riglyne in die Godsopenbaring. Die volgende breë riglyne in die Godsopenbaring moet in besluite oor die vrou in die besondere dienste van predikant en ouderling verreken word:

- Man en vrou is as beeld van God geskep om as sy verteenwoordigers sy heerskappy uit te oefen, in en oor die skepping (Gen. 1:26-27). Man en vrou ontvang die opdrag van God en die seën van God om gesag uit te oefen in hulle heerskappy-taak (Gen. 1:28; Ps. 8:5-9);
- Die openbaring in die skepping toon duidelik dat gelowige mans en vroue diensbaar is in die koninkryk van God waar hulle gesag uitoefen in posisies waar hulle leer en regeer - oor mans en oor vroue;
- Die voorskrifte van die Here bevestig dat mans en vroue die taak en die verantwoordelikheid het vir die uitoefening van gesag in die huis en in die samelewing (Eks. 20:12; Deut. 5:16);
- Die bedoeling van God met sy volk (mans en vroue) is dieselfde in die Ou- en Nuwe Testament: 'n koninkryk van priesters (Eks 19:5-6 ; 1 Pet 2:9; Ope 1:5-6). In die koninkryk bedien en verkondig gelowige mans en vroue die gesag en heerskappy van God. Daartoe is hulle verlos;
- In die gawes wat God deur Christus en deur die Heilige Gees aan sy kerk gee (Rom. 12:4-8; 1 Kor. 12 en 14; Ef. 4:7-11; 1 Pet 4:7-11) word geen onderskeid gemaak op grond van geslag nie. Aan gelowige mans en vroue word genadegawes (**χάρισμα**) gegee tot diens om die kerk as liggaam van Christus op te bou. Die gawes om te preek en te leer word nie op grond van geslag aan mans en nie aan vroue gegee nie.
- Gelowige mans en vroue ontvang die belofte om in die hiernamaals saam met Christus te regeer (Op. 2:26; 3:21);

Die Godsopenbaring in die Woord en in die skepping bevestig dat gelowige mans en vroue in die koninkryk van God - hier en in die hiernamaals - diensbaar is om sy gesag uit te oefen en te verkondig. Die 2009-besluit bepaal sonder enige Skrifmotivering dat vroue in die kerke nie in die leer- en regeerdiens van predikante en ouderlinge mag dien nie. Die 2009-besluit wat vroue sonder die nodige Skrifbegroning verbied om diensbaar te wees in die leer- en regeerdiens in die kerk, is in stryd met die Godsopenbaring.

Die 2009-besluit wat sonder Skrifmotivering in stryd is met die breë riglyne van God se openbaring in sy Woord en skepping bedien nie die gesag van God en sy Woord nie, maar valse gesag.

SKRIF, BELYDENIS EN KERKORDE

Nie die Skrif of die belydenis maak direkte uitsprake oor of vroue in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien of nie mag dien nie.

Die 2009-besluit gaan verder as die Skrif en die belydenis en bepaal dat vroue nie in die besondere dienste van predikante en ouderlinge mag dien nie. Die 2009-besluit is in stryd met die belydenis omdat die besluit sonder enige motivering en sonder enige Skrifmotivering:

- 'n byvoeging by die Skrif maak waardeur die wyse waarop God deur ons gedien moet word, uitgebrei word. Met die uitbreiding kom die volkomenheid van die Skrif in gedrang (NGB art. 7);
- met die valse gesag van groot getalle (NGB art. 7) valslike voorgehou word as 'n besluit wat die gesag van die Skrif bedien;
- die valse gesag bedien waarteen die belydenis ons waarsku (NGB art. 29);
- niks anders is nie as 'n menslike wet wat gewetens bind (NGB art. 32).

Die 2016-besluite wys die beswaar, dat die 2009-besluit in stryd met die belydenis is (NGB art. 7 en 32), verkeerdelik af, omdat die 2016-besluite op vals-informasie berus.

Die 2009-besluit is in stryd met die belydenis (NGB art. 7, 29, en 32) en bedien valse gesag. Die besluit wat valse gesag bedien kan en mag nie deur die gereformeerde kerke in Suid-Afrika as vas en bindend gehou word nie.

Die besluit deur die afgevaardigdes in die algemene sinode in 2009 bedien valse gesag in die lig van die presbiteriale kerkregering en die kerkorde.

DIE KOLLEGIALISME V PRESBITERIALE KERKREGERING

Kollegialisties lê die gesag van 'n besluit nie in sy motivering nie maar in die sinode wat die besluit geneem het. Presbiteriaal berus die gesag van 'n kerklike besluit in die SBK-motivering van die besluit. Vir die 2009-besluit is geen Skrif-, belydenis-, en kerkorde-begroning gegee nie. Die 2016-besluite wys die beswaar teen kollegialisme in die 2009-besluit af sonder geldige motivering en sonder om die Skrifgesag vir die besluit te bevestig.

'n Kerklike besluit wat op die valse gesag van die kollegialisme berus kan en mag nie deur die gereformeerde kerke in Suid-Afrika as vas en bindend gehou word nie.

DIE MEERDERHEIDSTEM

In die presbiteriale kerkregering verleen die meerderheidstem nie gesag aan besluite nie. Die gesag wat 'n kerklike besluit bedien is nie afhanklik, van waar (sinode) of hoe (met meerderheid van stemme) die besluit geneem is nie, maar van die motivering / gronde vir die besluit uit die SBK. 'n Besluit wat met die nodige Skrif-, belydenis- en kerkorde-begroning geneem is, is vas en bindend (art. 33 KO).

Die 2009-besluit berus op die valse gesag van die meerderheidstem (demokrasie) en op die valse gesag van kollegialisme (sinode).

Art 33 KO; KREDENSIEBRIEF EN KEURSTEM

Die besluit deur afgevaardigdes in die algemene sinode in 2009 (Acta 2009:667, 4) is nie vas en bindend vir die kerke nie omdat die afgevaardigdes in die besluit buite

hulle mandaat, soos onderling afgespreek (art. 33 KO), opgetree het, asook omdat geen Skrifbegroning, geen Belydenisbegroning en geen Kerkorde-begroning aangevoer is nie.

DIE 2016 BESLUIE

Die opdrag aan die 'kommissie : kerkregtelik' was om al die ter sake kerkregtelike beginsels uit die verskillende beswaarskrifte aan te wys en in die konteks van elke afsonderlike beswaarskrif toe te pas. In al 4 (vier) rapporte van die kommissie oor die beswaarskrifte word daar een keer na die beginsel van art. 31 KO verwys. Wat die beginsel is word nie uitgewys nie. Die Kommissie se opdrag is nooit uitgevoer nie en geen kerkregtelike beginsels word uitgewys nie. In die lig van die vals-informasie dat die opdrag wel uitgevoer is, is besluite geneem waardeur besware verkeerdelik afgewys is.

Die stelling dat die sinode onder leiding van die Gees die korrekte keuse gemaak het, kom neer op vals-informasie. Die aanspraak dat die leiding van die Gees sou beteken dat die 2009-besluit die korrekte besluit is, is nie die volle waarheid nie. 'n Halwe waarheid kom neer op vals-informasie. Die kommissie verswyg 'n belangrike waarheid ten opsigte van die kerklike besluitnemingsproses. Die afgevaardigdes van die gereformeerde kerke in Suid-Afrika wat besluite in meerdere vergaderings neem is een en almal feilbare sondaar-mense. Verkeerde besluite word geneem want mense is betrokke in die besluitnemingsproses. *"Alle mense is immers uit hulleself leuenaars en nietiger as die nietigheid self (Ps. 62:10)"* (NGB art. 7). Omdat feilbare mense die 2009-besluit geneem het, kan daar nie - soos die kommissie beweert - aanspraak gemaak word dat die korrekte besluit onder leiding van die Gees geneem is nie. Die feilbaarheid van sondaarmense maak dit soveel meer noodsaaklik dat geldige begroning in die lig van die SBK vir kerklike besluite gegee word. Kerklike besluite wat duidelik Skrif-gegrond is, kan voorgehou word as besluite waarvan gesê kan word: 'die Heilige Gees en ons het besluit'. Die bewering deur die kommissie dat, in die lig van art. 31 KO, dit nie vir 'n meerdere vergadering nodig is om sodanige bewys te lewer nie is vals-informasie.

Jare se Skrifstudie oor die saak van die vrou in die besondere dienste in die GKSA het verskillende geloofwaardige en houdbare eksegetiese van verskillende Skrifgedeeltes opgelewer (Acta 2009:611-664, 10). Twee teenoorgestelde aanvaarbare opsies het in die lig van die Skrif hieruit voortgespruit (Acta 2009:664, 10.15; 667, 4). Die twee teenoorgestelde opsies bevestig dat die saak nie wesentlik is nie. Die Skrif laat ruimte vir verskille. In die lig van die Skrif kan een dag vir 'n gelowige belangriker wees as ander dae en in die lig van die Skrif kan al die dae vir 'n ander gelowige ewe belangrik wees (Rom. 14:5). Sake waarin die Skrif ruimte laat vir verskille, is nie wesentlike sake nie.

KLASSES BESLUIE : PRETORIA MOOT EN NOORDWES

Op grond van vals informasie is besware teen die 2009-besluit deur die afgevaardigdes in die 2016 buitengewone algemene sinode, verkeerdelik afgewys. Daardeur word die 2009-besluit met valse gesag op die kerke en gelowiges afgedwing.

Die leiding van die Heilige Gees in die 2016-beoordeling van die besware word misbruik om die besware verkeerdelik af te wys. Daardeur word die 2009-besluit met valse gesag op die kerke afgedwing.

Die besluite deur klassies Pretoria Moot en Noordwes bevestig dat die 2009-besluit met valse gesag op kerke afgedwing word. Die besluite deur die klassies gee geen aanduiding vir die Skrifgronde vir hulle eie besluite of vir die 2009-besluit nie.

Op grond van die valse voorstelling dat die saak van die vrou in die besondere dienste 'n wesentlike saak is, word die saak strydig met ander bevindings, verhef tot 'n belydenis-saak. Geen motivering word gegee waarom die gehoorsame nakoming van sinodebesluite 'n voorwaarde vir kerk-eenheid is nie.

Sinodebesluite wat deur feilbare sondaar-mense geneem word, kan nie 'n voorwaarde vir kerk-eenheid wees nie.

In stryd met die presbiteriale regeringstelsel probeer die klassies met die besluite om die 2009-besluit met valse gesag op die kerke af te dwing.

Versoek

Die afgevaardigdes deur die gereformeerde kerke in Suid-Afrika wat DV in die algemene sinode 2018 vergader word versoek om in die lig van die beswaarskrif en die motiverings daarin gegee te besluit dat:

- geen motivering vir die 2009-besluit gegee is nie (Acta 2009:667, 4);
- die 2009-besluit sonder geldige motivering nie vas en bindend vir die gereformeerde kerke is nie.

Hans Malan
GK Potchefstroom - Oos